

angivet, men vi kan maaske senere faa Lejlighed til, formentlig i et Udvalg, yderligere at præcisere vort Syn paa hele denne Sag.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Wilmanns Udtalelser minder mig om, at den tidligere Finansminister Bramsnæs, da han fremsatte Forslag om en Forlængelse af Restaurationsskatten, udtalte noget lignende som, at hans Livsanskuelse — nærmest var en saadan, at han var imod en Skat af den Art. Men naar Livsanskuelsen paa den ene Side og Praksis paa den anden Side kan indgaa en saadan Forening, at man fremsætter et Forslag imod sin Livsanskuelse, naa ja, saa er det i hvert Fald en Forbindelse, som man ikke kan have alt for meget at indvende imod, og faktisk er det, at tidligere Minister Bramsnæs i Kraft af en finansiell Nødvendighed fremsatte Forslag om Fornyelse af denne Skat. Og jeg maa ogsaa mene, at der vedblivende er en finansiell Nødvendighed for at opretholde denne Skat, enten helt eller i hvert Fald i det væsentlige.

For saa vidt er jeg altsaa enig med Ministeriet i, at vi ikke skal af med Skatten paa det nuværende Tidspunkt, men det er ogsaa nogenlunde det eneste gode, jeg kan sige om Ministeriets Stilling til det Problem, som drøftes i Kraft af Lovforslaget. Jeg maa saaledes hævde, at dette Problem saa sandelig neppe kan antages at have nogen større Forbindelse med hele den finansielle Situation, og jeg maa derfor hævde, at det i nogen Grad er en lidet hensynsfuld Behandling, dels af Sagen, dels af Tinget, at en Lov, som skal revideres inden Udgangen af Samlingen, først fremsættes til Revision i de allersidste Dage af Juni Maaned, skønt Lovforslaget saa udmærket godt efter det ikke særdeles kolossale Omfang, det har, kunde have været fremsat paa et langt tidligere Tidspunkt. Jeg lægger nogen Vægt herpaa, for er end de Bestemmelser, der findes i Forslaget, navnlig finansielt set, ikke overdrevent vidtgaaende, saa er de dog alligevel af en vis principiel Vigtighed, og efter min Mening er der da i Virkeligheden ikke levnet et eventuelt kommende Udvalg Tid til at fremskaffe fornødne Oplysninger, paa Grundlag af hvilke man kan skønne over, om dette Forslag er berettiget eller ikke.

Det konservative Folkeparti har jo ved tidligere Lejlighed været en Venstre-regerings Støtteparti og var det, den Gang denne Lov blev gennemført, og for saa vidt bærer vi et Medansvar for Loven, men selv

om vi altsaa ikke kan sige, at vor Livsanskuelse gaar ud paa, at vi ingen Restaurationsskat skal have, er vi dog ikke saadanne Hunde efter denne Skat, at vi finder, der just er nogen stor Grund til at gaa synderlig videre. Alene det at gaa videre er for os i sig selv ret betænkeligt, og det eneste, der kunde foranledige os dertil, var, om Restauratørerne kunde fremsætte en virkelig saglig Begrundelse af, at den Konkurrence, de har fra de Pensionater, der her tales om, virkelig er af Betydning for dem. Der er dog vist nogen Tvivl om, at dette vil vise sig at være rigtigt. Jeg har hørt et Medlem af Rigsdagen, som er oppe fra Nordsjælland og altsaa kan følge Forlystelseslivet deroppe paa nærmeste Hold, fremsætte den Anskuelse, at ret beset er de Pensionater, som man nu vil beskatte, i høj Grad af Interesse for de offentlige Restauranter. Det er jo en noksom kendt Sag, at naar man skal ud til en Middag, kommer det først og fremmest an paa, hvor meget Middagen koster, derefter bestemmer man, om man vil gaa med til den, og saa betaler man bagefter det, der ikke stod paa Regningen, Vin og meget andet, og i Analogi hermed mener dette Medlem, at man tager ud paa et Sommerpensionat, men de mange Penge bruger man i Virkeligheden paa de Hoteller, der ligger rundt omkring. Og hvis nu Følgen af disse Pensionaters Beskatning blev, at de paagældende Mennesker ikke tog ud til dem, vilde de Restauratører og Hotelejere, som bor i Nærheden af dem, maaske ikke være allerbedst hjulpet ved, at man foretog denne Udvidelse af Omraadet for Beskatningen. Altsaa, i sig selv staaer det for mig saaledes, at den eneste Begrundelse for at udvide Omraadet maatte være den, at der virkelig kan føres et Sandsynlighedsbevis for, at den Konkurrence de afgiftspligtige Restauranter er udsat for, er saa betydelig, at den berettiger dertil, men det vil der efter min Mening ganske sikkert ikke blive fornøden Tid til i de forhaabentlig kun 2—3 Uger, der er tilbage af denne Rigsdagssamling, og man maa jo da ogsaa høre Udtalelser fra dem, der skaar rammes, før man kan gaa med til at udvide Beskatningsomraadet.

Der er i øvrigt i det hele taget ikke meget godt at sige om dette Lovforslag. Hvad forstaar man saaledes ved en „tilrejsende Gæst“? Det vil vist blive fuldkommen umuligt at definere dette Udtryk nærmere. Der er selvfølgelig visse Tilfælde til begge Sider, som er lette nok at bedømme, men naar f. Eks., som en æret Partifælle af mig udtalte i Partimødet i Dag